

rimis. Ideo autem βίβας, quia præcipua pars ce-
parum est caput, quod ipis radicibus hæret, διευ-
περώντες, prætereuntes, conceptū opus prætermi-
tentes. Ω' ἄνδρες,] pro ὧ ἄνδρες. Attica Synaresis,
qualis est & hæc constructio ἡνὲ ἄγων, venit ad-
ducens, pro ἄγει, adducit.

Σχόλια. Ἄγων ὁ δεσπότης] ἄγω τὸ φέρω τὸ ὀδη-
γῶ. ἄγω νομίζω τὸ θυμῶ καὶ τὸ σὺντρέξω, ἀφ' ἑτὸ κα-
τέαξαν ἀντὶ τῆ σωτηρίας. Μίδας μὲν οὖν.] Μίδας
βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλεσιπλοῦτος, ὡς ὅτι ἐξ ἑ-
παροιμιῶν ὡς ἐλέγετο ὅτι τέταρτος, ἢ ὅτι πολλὰς ἀτάκ-
σας εἶχεν, ἢ ὅτι κώμῳ Φρυγίας κατέχεν ἠτις ὡς ὄνου
ἐλέγετο. λέγει] ὅτι τέταρτος ἢ Παισιωνὸν χρυσὸν ῥέυσαι. λέγει-
] ὅτι αὐτὸν πάλιν εὐξάσας ὡς ἐπὶ πάντων γυνέσθαι χρυσὸν ὢν
ἀν ἀφαιεῖ. ἢ ἔπει ὄνος μᾶλλον αἰκείει τῆ ἀλλων ζώων
πλῆθυσος. Ἐ Μίδας] πολλὰς ἀτάκτας εἶχεν. οἱ δ' ἐ-
φασιν, ὅτι ἡξίας ποιεῖ τὸ Διόνουθον ὁ Μίδας, μετεβλήθη εἰς
ὄνον. ἢ ὅτι ὄνος τῆ Διονύσου παρῶν, ἢ δίκασε, διὸ ὄργισθαι
ὁ θεὸς, ὡς ὄνος ἀπὸ πηπῆφεν. οἱ δ' ὅτι ὡς μέγαλα φύσει
εἶχεν. ἄλλως, ὅτι ὁ Μίδας, σφόδρα πλοῦτος ἦν. ἦτις
γὰρ ὡς φασὶ τὸς θεὸς, ὅ, τι ἀν εἰς χεῖρας λαβῆ χρυσὸν
γίνεσθαι. Ἐ τυχῶν τ' εὐχῆς, λιμαρχονηθεὶς ἀπέθανεν, ὅ-
τε γὰρ ἐλάμβανεν εἰς τρεφῶν εἰς χρυσὸν μετεβάλλετο.
μυθεύον] ὅτι αὐτὸν καὶ ὡς ὄνος εἶχεν, ὅτι τὰ τ' ἀκούσας ἀ-
σθηθῆρα μίγρισα εἶχεν, οἷάπερ ὄνος. τὸ δ' ἀλθῆς, ὅτι
πολλὰς εἶχεν ἀτάκτας, ὡς πᾶν τ' ἔχεν γινώσκων, τὰ
ἐν τῇ ὡπ' ἀπὸ χάρα λεγόμενα τε Ἐ πρᾶσιβόμια, τὸ δ'
μὲν οὖν, ἀντὶ τῆ δέ. ἰμφαίνει] ὅτι ἐντεῦθεν, ὡς ἐξ ἀπὸ πλῶς
πλοῦτος ποιήσεται. Μίδας] οἷον ὅτι ὑπερβολικῶς πλοῦτος,
ὅτις ὁ Μίδας.

GERARDVS. Ἐστὶ] pro ἕξει, licet, datur
in nobis situm est. Μίδας, Phrygiæ rex fuit, cui in-
ter egregiè diuites primus locus dari solet. Pro-
ditum est literis huic adhuc puero dormienti for-
micas grana tritici in os congestisse, de ea re ro-
gatos augures respondisse, eum olim ditissimum
futurum, quod & contigit. tandem verò cū opū
desiderio inexplebili flagraret, petiit à Diis vt
quicquid corpore contigisset, statim in aurū ver-
teretur, quod illi à Diis concessū est, sed summo
eius malo, nam cibus & potus inter fauces aurū
stibat, quo quoniam ali nō potuit, fame interiit
miserima. Fabulantur eundem prætulisse Pana-
canentem Phæbo, propter quod iudicium tam
stolidū Phæbus indignatus, capiti eius asininas
affixit aures. μὲν οὖν, correctio est. Quid dixi vos
fore πλεσίπλοους, imò verò dico vos futuros Midas,
id est, πλεσιπλοῦτες, opulentissimos. καὶ βελομαι.]
Prepone τὸ καὶ verbo χορεύσαι, incrementū enim
habet, volo nō modò apud me, & in animo gau-
dere, sed & tripudiare.

Σχόλια. Θρεττανελο τ' Κύκλωπα.] ἢ τῆ Κύκλωπος
ἰσοεῖα δὴ ἡ. ὅτι ποιμῶν ὢν Ἐ λύραν κατέχων, ἠγέτο
τῆς ἀπὸ θρέμμασι, Ἐ ὅτι αὐτ' Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν. ὡ-
σπερ οὖν ἐκείνος, ἔτω καὶ ὅτι ἡ ἰσοεῖα τὸς γέροντας, ἄ-
δων Ἐ πορευόμενος μετ' αὐτῶν. ἔστι δ' ὅτι τὸ Θρεττανελο τ'
λύρας ἀπήχημα. καὶ ἔστω ἀπὸ τῆς τῶν ἰσοεῖας. ἀλ-
λά διότι καὶ αὐτὸς ἦδε, τέταρτος ἐνέθηκεν. οἱ δ' ἰσχυρο-
τες τ' Θρεττανελο Κύκλωπα, ἠγούω τ' ἀδόντα τὸ Θρετ-
τανελο, καὶ ἔστι τὸ καὶ τὸ λω μεθυσῶντες, ἀμαθῆς. τὸ
ὅτι ἐκ κύκλωπος φιλοξένου ἔστι ποίηκε γὰρ ὅτι τὸν κύ-
κλωπα κινθάρωντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συστέλλειν
δέλει πλῆθος συλλαβῶν. ἔστι δ' ἔπειν καὶ τοῖν πο-
δοῖν ὡδὶ παρενλαβῶν, ἔδειξεν ὅτι πρὸς πλῆθος

αὐτοὺς τῶ ποδοῖν ἔτυλεν. τὸ δ' ἐξῆς, καὶ μὲν ἐγὼ βουλή-
θμαι ὑμᾶς ἄγειν. ἔστι δὲ Φιλόξενον τὸν τραγι-
κόν. ὅς εἰσήγαγε κινθάρωντα τὸν Πολύφημον. τὸ δ'
Θρεττανελο, μέλος καὶ κινθάρωντα ἔστι. τὸ δ' ἄλλ' εἶα τέκεα
θαμίν ἐπαναβοῶντες, ἐκ τῆ κύκλωπος φιλοξένου ἔστι.
Θρεττανελο.] τ' κινθάρωντα, ἢ γὰρ κινθάρωντα κινθάρωντα
μέλος ποιεῖ. Θρεττανελο. Θρεττανελο. ἄλλως. Φιλόξενον
τὸν διθυραμβοποιόν ἢ τραγωδιδάσκαλον ἔστι. ὅς
ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ κύκλωπος τὸν ὄπι γαλατεία. εἶ-
τα κινθάρωντα ἠχον μιμούμενος ἐν τῶ συγγραμμάτι, τοῦ-
τόφισι τὸ ῥῆμα Θρεττανελο. ἐκεί γὰρ εἰσάγει τὸν κύκλω-
πα κινθάρωντα πλῆθυσος. ἔπει οὖν ἔφη ὁ χορός,
ἠδομαι καὶ βούλομαι χορεύσαι, ὁ οἰκίτης φησὶ, καὶ ἐγὼ
βουλήθμαι χορεύειν. καὶ ἅμα ἀναφανεί τὸ μέλος ἐκεί-
νο. Φιλόξενος δ' ἐὸ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἔτι πα-
ρὰ Δωριεῦσι. λέγουσι δ' ὅτι ποιεῖ Γαλατεία τινὲ παλ-
λακίδι Διονυσίου προσέβαλε, καὶ μαθὼν Διονύσιος, ἐ-
ξώρεισεν αὐτὸν εἰς λαβῆσαν. φεύγων δ' ἐκείθεν ἦλθεν
εἰς τὰ μέρη Κυθήρων. καὶ ἐκεῖ δρᾶμα πλῆθυσος ἔ-
ποιήσεν ἐν τῇ εἰσώγῃ τὸν Κύκλωπα ἔρωτα τῆς Γαλα-
τείας. τὸ δ' ἐστὶ ἀντιβόμια εἰς Διονύσιον. ἀπεινάσσει γὰρ
αὐτὸν τῶ Κύκλωπι, ἔπει καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος ἐκ ὡξυ-
δέφους.

GERARDVS. καὶ μὲν.] Sunt hæc nobis
altiùs paulò repetenda. Polyphemus Neptuni
filius, immanis vir fuit, & proceritatis, fortitudi-
nisque prodigiōsæ, huic in media fronte vnicus
erat oculus, & idem orbicularis ac rotundus, vn-
de κύκλωψ est appellatus (κύκλος enim circulus
est, ὡς ψήφισ) Amicam habuit hinc Galateam, cū
qua in Sicilia greges pascebat. Homerus scribit
in Odyssea Vlyssēm nauī egressum cum ali-
quot ex suis, ad antrum Polyphemi fortè diuert-
tisse, vixque eum hominis feritatem euasisse.
Multis post seculis Dionysius Siciliæ tyrannus
pellicem amauit Galateam, quam cū Philo-
xenus poëta Siculus deperiret, Dionysius riuale
eum odiosum in lapidinas exulem egit.
Illinc Philoxenus cū aufugisset, carmen edi-
dit, in quo fingit Dionysium cum Galatea pe-
cudes pascere, & inter pasendum citharam pul-
sare. Dionysium autem Cyclopem vocat, non
solum quòd in amanda Galatea cum Cyclope
conueniret Homericò, sed & eum ridet, quòd
visu esset hebetiore. Aristophanes Philoxeni
poesim taxans, facit vt Carion pastorem agat, se-
nes verò gregem Carionis esse fingit, quem pre-
iens Carion, ac citharam imitans, post se ridicu-
lè ducit. Θρεττανελο.] Vox hæc factitia est, in-
declinabilis, per se posita, & præter rationem cō-
structionis, quæ vtcunque refert extremum Iyæ
sonum. Hoc ait Carion, Dum ad Chremylum
pergemus, ego ero velut alter Cyclops, vos meū
pecus, ego citharam illius imitabor, vos in nu-
merum quasi saltantes, me alacriter sectabimini.
Ωδὶ] pro ὡδὶ. Hoc dum dicit terram pedibus
quatit, saltandi formulam illis præscribens, aut,
quod probabilius, nates senum tardiorum pede
ferit: nam ea parte cessantes oues pastor impel-
lere solet, ea de re cunctantioribus illis ait: ἄλλ'
εἶα, quæ verba Philoxeni sunt, nam Aristophanes
Atticè potius dicturus erat contractè τέκη,
quàm disunctè τέκεα. Θαμίν,] assidue, iugiter,
& sine intermissione.

Μιμούμενος, καὶ τῶν ποδοῖν ὡδὶ παρενλαβῶν,
Υμῶς ἄγειν, ἀλλ' ἔστω τέκεα θαμίν ἐπαναβοῶντες

Modo inferens, vos agere: Eia filioli clamitan-
tes Βληχώμενοι